

DİNCİ SİYASETİN ALLAH İLE ALDATMA SANATI

İnsanları ikna edebilmenin, susturmanın ve sömürebilmenin en kolay ve etkili yolu inançları üzerinden onlarla yakınlık kurmaktır. Kişiyi inandığı-kutsadığı değerler üzerinden mesaj vermek isterseniz onu etkileme yolunda en zayıf yerinden yakaladınız demektir.

Hele bu kişi inançlarını sağlıklı bir şekilde temellendirmemiş ve aklına göre değil de hırslarına-duygularına göre hayatına yön veriyorsa sömürülmeye ve aldatılmaya müsait bir tipte karşı karşıyayız demektir. Tüm toplum böyle kişilerden oluşur, sürü psikolojisiyle nereye götürüldüğüne bakmaksızın hareket eder hale gelirse, bu toplum sürünmeye, ezilmeye ve zalim yöneticilerin eline düşmeye mahkûm hale gelmiştir. İşte bugün dünya genelinde yaşanan da budur. Yazımızda kader inancını istismar eden yöneticileri, din adamlarını ve aynı inanış ile kendisini avutmaya çalışan toplumlara konu edineceğiz.

Kader İnancını En Fazla Kimler Kullanır?

Din duygularını kullanarak yapılan aldatma, istismarın en tehlikelisi ve sinsî olandır. Dini inançlar içerisinde, yozlaştırıldığında kitleleri

ve nesilleri etkileyen, fark edilmesi yüzyılları alan ve uyuşturucu etkisi en fazla olan "kader" kavramıdır. H. Musa Bağcı bu noktada şunları söylemektedir: "Kader inancı, bildiğimiz kadarıyla ilk çağlardan bugüne dek düşünce tarihinin en önemli problemi olmuştur. Bu problem filozofu, politikacısı, hukukçusu, din adamı, psikoloğu ve sade müminiyle bütün toplum katmanlarını meşgul etmiş ve üzerinde çok yoğun tartışmalar meydana getirmiştir. Çünkü söz konusu problem, muayyen bir topluma özgü olmayıp, tarih boyunca, bütün insan gruplarının ilgilendikleri ve üzerinde spekülasyon yaptıkları bir konudur. Bu açıdan kader İslam'dan değil, insanın insan olmasından kaynaklanan bir problemdir. Kısacası kader, insanlığın problemidir."¹

Kur'an'dan öğrendiğimize göre insanları Allah'ın adı ile ilk kandıran ve işlediği suçlardan ilk olarak Allah'ı sorumlu tutan kişi İblis'tir (A'raf, 11-21). İblis, Allah'a "beni sen saptırdın" diye iftira atmış ve kendi sapkınlığının gerekçesini "Allah" olarak göstermiştir. Onun yeryüzündeki çıraqları da onun izinden giderek yaptıkları zorbalık ve sömürüyü bugün de "Allah'ın takdiri, takdir-i ilahi ve ezelden belliydi" gibi şeytani sloganlarla normal gösterip, üzerini örtmeye çalışmaktadırlar.

Allah, her bir yarattığı varlığa görünüm, kişilik ve onu

diğerlerinden ayırt eden bir takım özellikler vermiştir. Varlıkların elinde olmayan bu ölçülendirmeye kader denilir (Taha, 49-50, Furkan, 2). Geleneksel manada "kadere iman" İslamî bir inanç esası değildir², ancak Allah'ın yarattıklarını ölçülü ve planlı bir şekilde yönettiğine inanmak Kur'an'a olan inancımızın gereğidir(Kamer, 49). "Kader" ve "Takdir" kelimelerinin sonradan anlamları saptırılarak, Kur'an'a aykırı şekilde içleri doldurulmuştur. Kaderci mantığı eleştirirken bizim hedefimizde ilgili kelime ve kavramları çarpıtarak sömürü ve zulümlerine maske yapmak isteyenler ve insanlığın yaşadığı sıkıntıları "Kader", "Ezeli Yazgı" kabul eden zihniyet vardır. Yoksa Yüce Allah ve kurduğu muazzam sisteme saldırı amacımız yoktur Allah'ın kitabında kullandığı anlamıyla yarattığı varlıklara koyduğu ölçülendirme ve şekillendirmeye/kadere elbette iman ediyoruz.

"Allah'ın ezelde yaşanacak herşeyi bilip-yazdığı" anlayışı yüzyıllar boyu halkı sömüren, adaletsiz gelir dağılımı yapan, siyasî emelleri uğruna kan döken yöneticilerin dayanağı olmuştur. Zulmedenler iktidarlarını ezeli yazgının gereği gibi göstererek, kendi sömürü sistemlerinin ilahi kaynaklı olduğuna halkı ikna ederek, oluşabilecek tepki ve muhalefetin önünü kesmek

istemişlerdir. Halkı hurafe ve dini masallarla oylayıp gündemi hiç haksızlıklara-yolsuzluklara getirmeyen ve yöneticilerin zulmünü perdeleyen "Din adamları sınıfı" ise, bu sömürü sistemini ayakta tutan en sinsî kesimdir. Uydurma masallarla insanların

zihinlerini uyuşturan, eleştiri yapabilme yetisini körelten ve aklını kullanmayı kötü bir şey olarak gösteren uydurmacılar, zalimlerin ve despotların her zaman en güvendikleri, sağ kolları olmuşlardır.

Despot yönetim dinin anlaşılması için uğraşır, din sömürsü yapan kesim ise yanlış anlaşılması için uğraşır. Yapay kurtarıcılar, dini motiflerle süslenmiş masallar, uydurma rivayetler, akıl ve çağdışı, insan onuru ile bağdaşmayan fetvalar ve Kur'an'ın yanında uydurdukları kitaplar ile kendi hurafe kurumlarını ayakta tutmaya çalışan uydurmacılar, gerçek din ile insanlar arasında çok kalın bir duvar oluşturmaktadır. İnsanlar ile Allah'ın kitabı arasına duvar örenlerin, cennet ile aralarında elbette kalın cehennem duvarları örülecektir.

Tarihte devrim yapan, atılım yapan ve adından söz ettiren toplumlara bakıldığında yazgıci-kaderci anlayışın prangalarından kendilerini kurtaran toplumlar olduklarını görürüz. Kader inancı insanlığın ilerlemesi

önünde en etkili uyuşturucudur. Aslında Karl Marx'ın da isyanı bunaydı ama "din afyondur" demekle daha büyük bir yanlış yaptı, doğrusu şu olmalıydı: "Kaderci anlayış toplumu uyuşturan bir afyondur".

H. Osman'ın şehit edilmesinin ardından ortaya çıkan fitneler Hz. Ali zamanına kadar devam etmiş, Cemal, Sıffin hadiseleri ve Muaviye'nin izlediği politika da bu olayların üzerine eklenince Emevi İslam anlayışı ortaya çıkmıştır. Olayların tarihi arkaplanı, sebep ve sonuçlarının neler olduğunu tarih kitaplarının ilgili bölümlerinde detaylı şekilde yer almaktadır.³ Yaşanan siyasî çatışmalar sırasında işlenen cinayetler, halkın zulme uğraması hep ilahi takdirin bir gereği olarak gösterilmiş, insanoğlu büyük bir pişkinlikle "Allah böyle takdir etti" diyerek yine Allah'ı suçlamıştır. Ancak bir netice ortaya çıkmıştır ki etkisi bugün hâlâ İslam coğrafyasında kendisini güçlü bir şekilde hissettirmektedir, o da ümmetin sırtında kambur olan "yanlış kader algısı".

H. Musa Bağcı hocamızdan bir başka alıntıyla konumuza devam etmek istiyoruz: "Geniş halk kesimi, aydınlar ve siyasetçiler, bu anlayışı benimsedikleri için, sosyal, idari, siyasî ve ekonomik hadiseler planladıkları gibi gitmeyip bu konudaki başarısızlıklarından dolayı eleştiriye tabi tutuldukları zaman, hep kader inancına sığınmışlar, sorumluluklarından kurtulmanın yolunu "Allah'ın takdiri" anlayışının arkasına sığınarak bulmaya çalışmışlardır. Dün böyle olduğu gibi maalesef çağımızda da bu fatalist (kaderci) yaklaşımın tezahürlerine rastlamak mümkündür. Nitekim 1990 yılı hac mevsiminde Mekke'deki Mina tüneline yöneticilerin gerekli tedbirleri almamalarından dolayı binlerce hacının ölmesini, dönemin yöneticisinin "Allah'ın takdiri" olarak değerlendirmesi ve kaderci bir zihniyete sarılıp, sorumluluğu üzerinden atmaya çalışması böyle bir anlayışın ürünüdür. Keza ülkemizde ilkel teknolojiyle çalışan bir maden ocağı göçüğü altında kalarak ölen altmıştan fazla insanın yakınlarını, devletin en yetkili kişisi: "Cenab-ı Allah'ın takdiri böyle imiş, ne yapalım? Sabretmek gerek. Allah sabır versin." diyerek teselli etmeye çalışmaktadır. Yine Dinar depreminde halka cadır dağıtmayarak evlerine gönderip, ölü sayısının artmasına sebebiyet veren Afyon valisini halk gerçek

müsebbib olarak teşhis edip yargılanmasını isterken, yine o en yetkili kişi "Durun bakalım, Cenab-ı Allah'ın takdir-i ilahisi diye bir şey var" diyerek halkın haklı öfkesini sindirmeye, eritmeye çalışıyordu."⁴

Irak'ı işgal eden Amerika'nın, o zamanki başkanı bunu tanrıdan aldığı vahiyle yaptığını söylememiş miydi? Bundan sonrada bu ve benzeri yalanları işiteceğiz çünkü Allah'a iftira atmak ve yaptıkları onca rezillikten sürekli O'nu sorumlu tutmak tüm zalimlerin her zamanki karakteridir.⁵ Avrupa'da haçlı seferleri ve engizisyon

vahşeti, İslam toplumunda hâlâ olan mezhepsel çatışmalar ve teokratik anlayışlar, hep zulümlerine Allah'ı ortak etmek isteyen zalim iktidarların ve din adamı sınıfının eseridir. Dün böyleydiler, bugün de böyleler ve yarında yine böyle olacaklardır. Bu durumu Giordano Bruno⁶ veciz sözleri ile şöyle ifade etmiştir: "Tanrı, iradesini hâkim kılmak için yeryüzündeki iyi insanları kullanır; yeryüzündeki kötü insanlar ise kendi iradelerini hâkim kılmak için Tanrı'yı kullanırlar."

Gerek güncel yansımalarıyla, gerek geçmişteki kalıntılarıyla, özel olarak İslam coğrafyasında, genel olarak da dünya çapında, Allah'tan yetki aldığını söyleyen daha doğrusu bu iftirayı uyduran kişi ve kurumlar insanları kendilerine kul ettikleri yetmiyormuş gibi, oluşan başıboşluk ve anarşi havasını da, Allah'ın takdirinin gereğiymiş gibi göstermektedirler. İşte Kur'an bu zulüm dolu gidişe dur demek için gelmiştir.⁷ Bu yüzden Kitabımızı çok iyi tanımak zorundayız.⁸

Allah Düşmanları Yalan Söylüyorlar!

İslam ümmeti içerisinde kader inancını sistemli bir şekilde bahane edip, ilk olarak bayraklaştıranlar Emeviler'dir diyebiliriz. İktidarlarının ilahi iradenin isteği üzerine gerçekleştiğini iddia eden Emevi ailesi kendilerine karşı gelmeyi Allah'a isyanla eş değer kabul ediyordu şu alıntı zihnimizi fazlasıyla aydınlatacaktır: "Muaviye, Sıffin savaşında ordusuna şöyle sesleniyordu. "Bizim buralara sürüklenip gelmemiz, Iraklılarla karşı karşıya kalmamız Allah'ın kaza ve kaderiyledir. Allah'ın murakabesi altındayız. Yüce Allah şöyle buyurur: "Allah dileseydi, savaşmazlardı. Ancak Allah dilediğini yapar." (Bakara, 253) Yine o Küfe'lilere şöyle sesleniyordu: "Ey

Küfeliler! Siz namaz kılmadığınız, zekât vermediğiniz ve hacc etmediğiniz için mi sizinle savaştığımı sanıyorsunuz? Biliyorum ki bunları yapıyorsunuz. Size emretmek ve sizi yönetmek için savaşıyorum. Bunu (iktidarı) Allah bana verdiği halde siz kerih görüyorsunuz.» Yine halife Muaviye, Abdullah b. Mes'ade ile yaptığı konuşmada halifelik, Allahın bize verdiği bir mülktür. demiştir. Sasaa b. Suhan'a söyledikleri ise, çok daha ilgi çekicidir: «Toprak Allahındır. Ben Allah'ın halifesiyim. Allah'ın malından aldığım benimdir. Bıraktığım da bana caiz olandır. Yine Sasaa b. Suhan'ın bulunduğu bir toplantıda, «Allah, halifelere en yüce iyiliği verdi. Onları cehennemden kurtardı ve cenneti vacip kıldı. Suriyelileri de yardımcımız yaptı. dedi? Oğlu Yezid'e biat alırken de şöyle diyordu: Yezid'in iktidarı alışı Allahın kazası ve kaderiyedir. Yoksa halkın işi değildir.

Yezid (62-64/680-683) de bir konuşmasında halka şöyle demişti: "Boşuna çaba harcamayın. Allah bizi istiyor. Eğer Allah bir işi beğenmezse onu değiştirir? Muaviye kendisinin ve oğlu Yezid'in halife olmasının Allah'ın kaza ve kaderiyle olduğunu halkın zihinlerine bu şekilde yerleştirmek istedi. Bundan dolayı da kendi felsefesine uygun olan Cebr ideolojisini destekleyerek bu fikri yaydı. Dolayısıyla bu devirde ortaya çıkan idari bozuklukları ve siyasî cinayetleri meşru göstermek için zamanın devlet başkanı, Allah'ın takdirinin ve ezelde insanların alınlarında yazdığı yazının öyle olduğunu, sadece Allah'ın kaderini infaz ettiğini ileri sürerek kendisini savunmaya çalışmıştır. Daha sonra iktidara gelen Emevi halifeleri aynı politikayı izlemiş ve kaderi kendi arzuları istikametinde istismara devam etmişlerdir. Çünkü onlara göre cebr fikri, yaptıkları her türlü zulmü haklı gösterecekti. Bunun için halka, başlarına gelecek her türlü belanın ve zulmün Allah'ın kaza ve kaderiyle olduğu fikrini vermeye çalıştılar. Nakledeceğimiz şu örnekler bu hususu vuzuha kavuşturacaktır. Halife Muaviye öldüğünde, oğlu Yezid (61-64/680-683) şöyle demiştir: "Dilediğini yapan, dilediğine veren, dilediğinden

alan, dilediğini düşüren, dilediğini yükselten Allah'a hamdolsun." O, bu sözüyle halifelik makamına çıkaranın da indireninde Allah olduğunu ve kendisinin de bu makama Allah tarafından getirildiğini ima etmeye çalışmaktadır.

Halife Muaviye öldüğünde, oğlu Yezid (61-64/680-683) şöyle demiştir: "Dilediğini yapan, dilediğine veren, dilediğinden alan, dilediğini düşüren, dilediğini yükselten Allah'a hamdolsun.

Abdumelik b. Mervan, (66-86/685/705) Amr b. Said'i katlettiği zaman halka şöyle ilan edilmesini emretmiştir. "Mü'minlerin emiri, dostunuzu ezeli kaza ve yürürlükte olan ilahi hüküm böyle olduğu için

katletmiştir. II. Mervan'ın (127-133/744-755) şu sözü, kaderi reddedenlere karşı ne derece hınç ve kin dolu olduğunu göstermesi bakımından önemlidir: "Kendimi kaderilere karşı güçlendirip, onları kılıcımla ezeceğim." Emevi valileri de halifenin siyasî politikası uyarınca cebr ideolojisini geliştirerek kendi bölgelerinde yaymaya gayret göstermişlerdir. Ünlü Emevi valisi Haccac Basralılara şöyle demişti: "Vallahi insanlara bir kapıyı tutmalarını emretsem, onlar da başka kapıyı tutsalar, onların kanları Allah tarafından helal olur." Çünkü Haccac, Allah'ın çizdiği kaderi infaz etmektedir.

Halife Muaviye, Ziyad b. Ebihi'yi Basra valisi olarak tayin ettiğinde Basra halkına şöyle hitap etmiştir: "Ey İnsanlar! Sizin siyasetçiniz, sizin koruyucularınız olmuş bulunuyoruz. Sizi Allah'ın bize verdiği otoriteyle yöneteceğiz. Sizi Allah'ın ihsan ettiği feyle (ganimetle) koruyacağız." Bu yerel yöneticiler iktidarı temsilen adeta

kendilerini Allah'ın yeryüzündeki temsilcileri olarak öne sürmeye çalışan halifelerin yaptıkları tasarrufları meşru hale getirmek istemektedirler. Dolayısıyla Emeviler devrinde "kader inancı, yaygın bir suç ve günah işleme aleti haline getirilmiştir."⁹

Allah'ın takdirini yerine getirmek için (!) akıl almaz işkence ve tahrifatlar yapabiliyorlardı. Emevi hanedanı kendi devirlerinde yaşayan pek çok âlime yukarıda savundukları devlet ideolojisini kabul ettirebilmek için baskılar yapmış, cinayetler işlemiştir. Zulme uğrayanlardan bir tanesi de Mabel Cüheni¹⁰ olmuştur.

İnsan için önceden belirlenmiş bir kader anlayışını kabul etmeyen Mabel'in kadere bakış açısı, öldürülmeden önce Haccac b. Yusuf es-

Sekafi¹¹ ile arasında geçen bir tartışmada açıkça görülmektedir. Haccac, Mabel'e: Allah'ın sana yaptığı taksimatı nasıl buluyorsun? Dediğinde

Mabel: "Beni Allah'ın taksimatıyla baş başa bırak, eğer onun taksimatında bana düşen bu ise ben buna razıyım" der. Bunun üzerine Haccac: "Senin bu şekilde elinin kolunun bağlanması Allah'ın kazası ile değil midir?" sorusuna, Mabel: "Beni senden başkasının bağladığını görmedim. Haydi, bağlarımı çöz. Eğer Allah'ın kazası buna müdahil olursa ona da razıyım" der. Haccac, ilahî kaderin her şeyi belirlediği fikrini savunurken, Mabel, bu düşünceye itiraz ederek şu an için karşılaştığı durumun Allah'tan değil Haccac'ın kendisinden kaynaklandığını ifade etmektedir.¹²

Emevi ailesinin zorbalık dolu yönetimine karşı tavır alanlardan bir tanesi de ünlü âlim Hasan Basri'dir¹³. Hasan Basri, Halife Abdulmelik b. Mervan'a¹⁴ bir mektup yazıp Emevi hanedanının iktidarının ilahi kaynaklı olduğu iddiasını reddettiği gibi insanın eylemlerinden yine kendisinin sorumlu olduğuna ve ezeli bir yazgının olmadığına vurgu yapmıştır.

Hasan Basri'nin kader konusundaki görüşleri özetle şöyledir: "Ey Müminlerin Emiri! Bilmiş ol ki, Allah yapılacak işleri kesin olarak önceden takdir etmemiştir, fakat şöyle yaparsanız size böyle yaparım, böyle yaparsanız size şöyle yaparım diyor ve onları ancak amellere göre cezalandırıyor. Allah kendisine ibadet, dua edilmesini ve yardım dilenmesini emrediyor... Dikkatli ol. Sakın "Allah yasakladığı bir şeyi kullarına kader olarak

yazmıştır, kulları ile emrettiği şeyler arasına girmiştir, yazdığı kadere aykırı olarak çağrı yapan peygamber göndermiştir, sonra hem doğru yola girmeye müsaade etmeyip hem de doğru yola girmediler diye kullarına ebediyen azap edecektir" deme. Zira Allah zalimlerin iftiralardan beri ve yücedir. "Yine Hasan Basri" işlerimiz Allah'ın takdiri ile oluyor diyorlar" sözüne, "Allah düşmanları yalan söylüyorlar" diyerek Kader inancını zulümlerine paravan yapan tüm zalimlere bugün de canlılığını koruyan genel-geçer bir cevap vermiştir.

Emevilerin sistemleştirdiği ve tamamen cahiliye devrinden miras kalan bu inanç maalesef bugün geleneğimizin savunduğu kader inancıdır. Yukarıdaki

alıntılar, bu zihniyete sahip olanların iktidara gelince neler yapabileceklerini, kendilerini eleştirenlere nasıl bir vahşet uygulayabileceklerini gözler önüne

sermektedir. İslam ümmetine sürünmeyi ilahi takdir olarak gösteren tüm rivayetler ve bunları din diye anlatan şeytanın çıraklarından bir an önce kurtulmak zorundayız. Bu gibilerin iktidara gelmesi demek aslında kan, kin ve "dinci vahşetin" iktidara gelmesi demektir. Zulmü kader sayan bu gibilerin makam ve maddiyat için atmayacakları iftira ve işleyemeyecekleri cinayet yoktur, bunları durduracak Kur'an'dan başka bir güçte yoktur. Bu gerçekleri anlatmayıp masallarla insanların zihinlerini uyuşturan ve uyutan hocalar (!) yani masalcı dedeler bu suça fazlasıyla ortaklırlar!

Geleneksel kader inancını savunanların şuursuzca neyi savunduklarını şimdi çok daha iyi anlıyoruz.¹⁶ Allah tarafından görevlendirildiklerini, kendilerinin özel yetkili kişiler olduklarını söyleyenlere ve insanlara zorbalık yapıp bunun Allah'ın takdiri gibi anlatan zalimlere, bizde Hasan Basri'nin diliyle cevap veriyoruz: Allah düşmanları yalan söylüyorlar!¹⁷

"Kaderine Razi Olma" Konusunda Takınmamız Gereken Tavr

Allah yarattığı her bir varlığa belli bir işleyiş mekanizması kurmuş, yapısal özelliklerini ve kullanım alanını belirlemiş ve belli bir güç yüklemiştir. İşte bu ölçülendirmenin adı Allah'ın takdiridir. Allah'ın insanlar ve cinler gibi imtihana tabi tuttuğu varlıklar, kendilerine verilen imkânlar

ve güçleri oranınca sorumludurlar. İmtihan mevcut imkânlarla eylemlerin en kaliteli ve en güzelini ortaya koyabilmektir(Hud, 7, Mülk, 2, Kehf, 7). Ferdi sorumluluk esas olduğundan, kişi hakkındaki değerlendirme kendi niyet ve eylemleri üzerinden yapılacaktır (Necm, 39). Bu durumda harici kurtarıcılara ve yapay mazeretlere imkân kalmamaktadır.

İnsanın kurtuluşu ya da bedbaht olması kendi elindedir yani herkes kendi kendisinin mehdisi ve kurtarıcısıdır. Allah bize Kur'an'dacennetine ve kendi rızasına "koşun, yarışın" demektedir (Al-i İmran, 133-134). Bu emrin yer aldığı kitapta ezeli yazgı ve alın yazısı gibi anlayışlara yer yoktur, zira sonucu ve kimlerin kazanacağı önceden belirlenmiş bir yarışa insanları sokmanın bir mantığı yoktur, gereği yoktur zaten insanın yapabileceği bir şey de yoktur.

Allah toplumların ilerlemelerini ya da geri kalmalarını yasalara bağlamıştır. Toplum içindeki fertlerin tercihleri doğal olarak, o toplumun refah düzeyini etkilemektedir. Allah kulları ile anlık güncel ilişki halindedir. Bizim eylemlerimize sürekli cevaplar verilmektedir. Bir Müslümanın içinde bulunduğu sıkıntılara ümitsizce boyun eğmesi düşünülemez ve "yazgının gereğidir" demesi asla kabul edilemez (Rad, II, Enfal, 53).

Bugün elimizde bulunan pek çok dini kitap ve bu kitapları neşreden zihniyet maalesef Müslümanların bilinçlerini uyuşturmakta ve masalsı anlatımlarla pasif hale getirmektedir. İnsanlar, Kur'an gerçekleri yerine masallar, menkıbeler, uydurma rivayetler ve hadis adı altında üretilen onlarca asılsız rivayetlerden zevk almakta ve din duygusunu doyurmaya çalışmaktadır. Çünkü adı geçen anlatılar insanlara sorumluluk yüklemeyiz, görev vermezler ve insanlığa yön verme adına mesaj barındırmazlar. Durum böyle olunca dünyadan elini-eteğini çekmiş, uzleti tercih etmiş, artık üretimi durdurmuş bir toplum karakteri ortaya çıkmaktadır. Tam da despotların ve din sömürücülerinin "Güdülmeye müsait sürü" olarak gördükleri toplum!

Böylesi bir durum da din adamı sınıfı ahiret inancımıza ve ruhsal dünyamıza hükmetmeye çalışan yarı tanrı (Tevbe, 31-34), zalim iktidar ise dünya yaşantımıza ve

tüm maddi değerlerimize göz diken başka bir yarı tanrı olarak karşımıza çıkacaktır (Zuhuruf, 53-55).Kur'an'ın iki kesime de eleştirileri boşuna değildir. Ancak cezayı hak eden üçüncü bir kesim daha vardır ki, onlarda bu gidişe gözlerini ve kulaklarını kapatan, az menfaate razı

olan ve sürü psikolojisini kabullenmiş halk kesimidir. Sessizliklerinin bedelini ekonomik, toplumsal ve bireysel bunalımlarla ödemeye mahkûm edilmişlerdir. Ahiretteki durumları ise elbette daha kötü olacaktır (Ahzab, 64-68).

Öncelikli olarak inancımızı Kur'an'dan öğrenmeli ve öğretmeliyiz. Hurafe ve batıl inanışlardan zihnimizi soyutlamalı, kurtarıcı beklentileri ile kendimizi kandırmaktan vazgeçmeli ve mevcut gidişatın yazgı olmadığını, bir şeyleri değiştirmenin elimizde olduğunu çok iyi kavramalıyız.

Bu ortamda Müslümanca tavır, imtihan olduğu bilinciyle hareket etmek, hayatının merkezine Kur'an'ı koymak, kendi saadetini kazanmak için çaba göstermesini bilmek ve batıl inanışlarla insanları zehirleyenlere karşı ilim yolu ile "Kutsal İsyan" başlatmaktır. Haksızlığa isyan etmesini bilmeyen hiçbir benlik kendi gücünü fark edemeyecek, hiçbir yenilik üretemeyecektir, bu kişi sadece "sürü"den birisi olarak kalacaktır. Evet... Allah'ın bizim için belirlediği ölçülere razıyız ancak Allah adına sömürülmeye asla razı olamayız.

Kur'an Penceresinden Durumumuz

Kur'an'a baktığımız zaman Allah'ın bizleri sürekli mücadele ortamında görmek istediğini hemen kavrarız. Allah, yardımı ve rahmeti ile sürekli yanımızda olduğunu defalarca söylemiştir. Her şey için ölçü koyan Allah elbette yapacağı yardımın ölçüsünü ve şartlarını da belirlemiştir. Şunu hiçbir zaman unutmayalım ki zahmetsiz rahmet olmaz, huzur ve refah gökten yağmur gibi yağmayacaktır. İlahi yardımın ulaşması için insan gerekli gayreti ve azmi ortaya koymalıdır. Allah'a güvenmeli ve onun yardımını hak etmeliyiz ki beklediğimiz rahata kavuşsun.

Öncelikli olarak inancımızı Kur'an'dan öğrenmeli ve öğretmeliyiz. Hurafe ve batıl inanışlardan zihnimizi soyutlamalı, kurtarıcı beklentileri ile kendimizi kandırmaktan vazgeçmeli ve mevcut gidişatın yazgı olmadığını, bir şeyleri değiştirmenin elimizde olduğunu çok iyi kavramalıyız. Çevremizde olup biten olayları eleştirel gözle izlemeli ve nerelere yönlendirildiğimizi, bizi yönetenlerin ne kadar Kur'an çizgisinde hareket ettiklerini çok iyi analiz etmeliyiz.

Hurafe ve masalları din diye anlatan kişilere asla onaylayıcı bir tavır ile yaklaşmamalıyız. Yanlışlıkları ve tedbirsizlikleri kendisine yapı haline getiren kişilerin kaderi bahane göstermelerini reddetmesini bilmeliyiz. Kendi kurtuluşumuzun yine kendi elimizde olduğunu asla unutmamalıyız. Her şeyin yaratıcısı ve sahibi olan Allah'a inanan bir Müslümanın yapay kurtarıcılara ihtiyacı yoktur. Dünyanın en verimli toprakları İslam coğrafyasında olduğu halde hala yeteri kadar yararlanamıyorsak ve hala Müslümanlar ekonomik, toplumsal ve ahlaki bunalımlar içerisinde kıvranıyorsa bu elbette sebepsiz değildir. İnsanların kaderlerini Allah'ın değil, kendilerinin yazdıkları anlaşılmadığı müddetçe asla istenilen gelişim ve yükselişe ulaşılamayacaktır.

Yazımıza Mehmet Akif Ersoy'un, İslam âleminin durumunu özetleyen şu mısraları ile son vermek istiyoruz:

O ihtîşâmı elinden niçin bıraktın da,
Bugün yatıp duruyorsun ayaklar altında?
"Kadermiş!" Öyle mi? Hâşâ, bu söz değil doğru:
Belânı istedin, Allah da verdi... doğrusu bu.
Talep nasılsa, tabîî, netîce öyle çıkar,
Meşîyyetin sana zulmetmek ihtimâli mi var?
"Çalış!" dedikçe şeriat, çalışmadın, durdun,
Onun hesâbına birçok hurâfe uydurdun!
Sonunda bir de "tevekkül" sokuşturup araya, Zavallı dîni
çevirdin onunla maskaraya!¹⁸

Notlar

1. Ahmet Akbulut, Sahabe Devri Siyasî Hadiselerinin Kelam Problemlere Etkileri, S. 304. (H. Musa Bağcı -Kader İnancının Siyasetle İlişkisi ve Bu İlişkinin Hadis Uydurmadaki Rolü- Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, C. II, S. 105'ten naklen).
2. H.Musa Bağcı, İnsanın Kaderi Hadislerin Telkin Ettiği Kader Anlayışı, s. 81.
3. Olayın tarihi seyri ve detayları için bakınız: İbrahim Sarıms, Şura'dan Saltanata Teokrasiye ve Laisizme Yönetim, s. 89-355.
4. İlhami Güler, Allah'ın Ahlakiliği Sorunu, s. 124. (H. Musa Bağcı -Kader İnancının Siyasetle İlişkisi ve Bu İlişkinin Hadis Uydurmadaki Rolü- Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, C. II, S. 106-107'den naklen).
5. Başka ilginç örneklerde mevcuttur. Mesela, dünyaca ünlü futbolcu Diego Armando Maradona 1986 Dünya Kupası yarı finalin de oynanan, Arjantin-İngiltere futbol müsabakasında, oyun kurallarına aykırı olmasına rağmen topu eli ile ağlara yollamış ve karşılaşmadan sonra kendisine neden eli ile müdahalede bulunduğu sorulunca şu cevabı vermiştir "O el, Tanrı'nın eliydi." Daha sonra onun bu sözü hakkında film çekilip, kitap yazılmış ve kendisi hakkında yapılan belgesellerde bu sözüne sürekli göndermeler yapılmıştır.

Özel "Maradona Kilisesi" kurulmuş ve kedilerine has "On Emri" yayınlamışlardır. Peki, Tanrı'nın sihirli eli neden açlık ve bunalım içerisindeki toplumlara hiç yardım etmiyor? İnsanlığın içinde bulunduğu durum Tanrı'nın değil de sakın şeytanın elinin ürünü olmasın !?

6. http://tr.wikipedia.org/wiki/Giordano_Bruno
7. Unutmayalım ki kurtarıcılık inancı ile kaderci anlayış biri diğerini doğuran iki hurafedir. Kader inancı dünyadan ümit kesenlerin, kurtarıcı inancı ise ahiretten ümit kesenlerin uydurmasıdır. Ekonomik ve toplumsal burhanlar ile bunalan halka önce bunun kader olduğu kabul ettirilir, daha sonra da topluma sanal kurtarıcılar üretilir ve bir anda hurafeler organize hale gelerek iktidar olur. Kurt'un sisli havayı sevdiği gibi hurafecilerde bu tür ortamları severler, kişi aklını kullanmaz, Kur'an'a müracaat etmezse çok kolay yem olur.
8. Bu noktada Yaşar Nuri Öztürk'ün, "Kur'an'ı Tanıyor Musunuz?" isimli eserini çok faydalı bulduğumuzu belirtelim.
9. H. Musa Bağcı -Kader İnancının Siyasetle İlişkisi ve Bu İlişkinin Hadis Uydurmadaki Rolü- Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, C. II, S. 111-113 (Bu makalenin tamamı ve yazarın bu konudaki tüm eserlerinin okunmasını öneriyoruz.).
10. Bkz: Diyanet İslam Ansiklopedisi 27. Cilt 281. Sayfa MA'BED el-CÜHENÎ Maddesi.
11. <http://tr.wikipedia.org/wiki/Haccac>.
12. Hanifi Şahin, İlk Dönem Kader Tartışmalarında Siyasetin Rolü, Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 36, s. 64-65.
13. http://tr.wikipedia.org/wiki/Hasan-%C4%B1_Basri
14. <http://tr.wikipedia.org/wiki/Abd%C3%BClmelik>
15. Hanifi Şahin, A. g. e. s. 62.
16. Böyle bir anlayışı insanlara aşıl原因 bir dini siz "hak din diye" kabul eder miydiniz? Nesilleri, toplumları ve geleceğimizi kahr ve zulüm altında ezen bir anlayışı siz kurtuluş olarak kabul edebilir misiniz? Elbette ki hayır. Peki kendinizi inandıramadığınız ve bir türlü kabul edemediğiniz bir inancı, bir başkasına nasıl anlatacaksınız !?
17. İnsanların çatışmalarını, güçlünün güçsüzü ezmesini doğanın bir yasası olarak gören materyalistler de aynı zulmü yapmaktadırlar, Allah'ın hayvanlar için koyduğu sistemi insanlar için de kabul edip, insanların birbirlerini vahşice katletmelerini tabii bir olay olarak görmektedirler. Materyalizm bu noktada insanı hayvan ile eşitlemektedir. Burada "Allah'ın takdiri" diye Allah'a iftira atan dincilerle, "doğanın yasası böyle" diyen din karşıtları arasında benzerlik ve zihinsel akrabalıktan bahsetmek isabetli olacaktır.
18. <http://www.siirparki.com/akif19.html>